

Introducing Al Jazeera¹

Jamil Azar

Periodista a la BBC de Londres (1966-1996) i un dels fundadors d'Al-Jazeera.

En primer lloc m'agradaria agrair a l'Associació de Periodistes de Catalunya i l'Observatori Mediterrani de la Comunicació per convidar la xarxa d'Al-Jazeera a aquest Seminari Internacional i per la càlida acollida i la generositat que hem rebut. També és un honor i un plaer representar Al-Jazeera a aquest fòrum i reunir-nos amb col·legues per intercanviar idees i discutir un tema cada vegada més important: el dret a la informació i la comunicació, que és digne de tots els esforços per avançar en la millora dels drets humans; uns àmbits que com nosaltres, viuen les conseqüències dels avenços tecnològics i els avenços en el camp de la comunicació de masses.

Molt s'ha escrit sobre Al-Jazeera des del seu llançament l'1 de novembre de 1996. En un escenari salvatge i horrible a l'Orient Mitjà, el canal mare va veure la llum.

¹ (text en català i anglès)

Salvatge i horrible quan es pensa en el que ve succeint a Palestina, Iraq, Algèria, Sudan i altres parts del món àrab. Va ser un fenomen sense precedents en la història dels mitjans àrabs, distingit i diferent en comparació amb les eines de propaganda estatals dels països àrabs, i amb canals famosos dels mitjans de comunicació internacionals de més llarga tradició. Ens vam proposar generar una diferència per al públic que tradicionalment havia estat dependent de fonts no àrabs d'informació. Per això vam escollir com a lema: “L'opinió i l'opinió dels altres”, un compromís i un contracte amb l'audiència. En els sistemes de govern tribals i totalitaris, hi ha una única i absoluta opinió, que és del règim o el líder tribal. Oferir una plataforma per l'altra opinió a través d'un mitjà de notícies i informació, des d'un estat àrab relativament petit en extensió i població, hauria de ser revolucionari.

El nostre compromís amb el lema va impactar en tots els fronts: polític i social, regional i internacional. El canal va resultar ser un èxit entre els televidents àrabs a la seva terra natal i a l'estranger. De fet, el nostre patrocinador de l'emirat de Qatar, el xeic Hamad Bin Khalifa Al Thani, ha estat el visionari darrere de la creació d'aquest canal i ens ha estat donant suport econòmicament i moralment, i seguirà fent-ho, va dir, mentre nosaltres, com a periodistes, continuem fent la nostra feina professionalment.

Des del principi hem rebut les protestes dels règims intolerants amb els altres, des que vam començar a transmetre notícies d'una manera desconeguda abans

en els mitjans de comunicació àrabs. Fins i tot en termes d'estil i vocabulari Al-Jazeera semblava parlar d'una altra manera. Els títols honorífics han desaparegut quan es cita, aborda o es refereix a un monarca, president, primer ministre o qualsevol altre funcionari, en contra del que s'ha vingut fent en els mitjans locals. No hi va haver majestat, excel·lència, eminència... etc. Als líders de l'oposició i fins i tot als polítics israelians se'ls ha donat el mateix temps i oportunitat d'exposar la seva versió dels fets. Parlar de temes tabú va ser el pic d'audàcia i va trencar el motlle de la repressió dels estats sobre les fonts d'informació. Ens cenyim als principis periodístics de precisió, equilibri i imparcialitat que es van convertir en part de les nostres normes editorials, igual que a qualsevol altre procediment internacional independent i professional. Apliquem aquests principis als nostres butlletins de notícies cada hora i als nostres programes de debat que han estat informatius, penetrants i amplis, ja sigui en els àmbits local, regional o internacional. Amb la credibilitat aconseguida en un curt període de temps, aquests programes es van convertir en una plataforma per a la participació del públic amb trucades directes per telèfon, i sense cap tipus de censura, ni tan sols un mecanisme de demora. Hem ocupat una posició única que influeix en l'opinió pública i hem adquirit el paper d'un canal pan-aràbic per a les masses, però que no parla per cap estat, govern o grup.

Sota els mateixos principis que discutim qüestions emotives, des de Palestina, Iraq, Sudan, Somàlia, Algèria

o el Sàhara Occidental; fins als drets de les dones i els grups minoritaris, i fins i tot les pràctiques dictatorials dels règims àrabs i la quasi absència dels drets humans en la majoria dels casos.

Després d'haver sentit la calor d'aquests efectes, alguns governs l'han contrarestat amb l'establiment de canals via satèl·lit amb programes similars als nostres en el format, però amb una substància de menys qualitat, ja que no tenien l'ampli marge de llibertat amb el que Al-Jazeera estava operant.

El canal mare es va anar desenvolupant en una xarxa: Al-Jazeera Sport, Al-Jazeera Documentary, Al-Jazeera Directe, Al-Jazeera English, Al-Jazeera Centre de Capacitació i Desenvolupament, Al-Jazeera. Net (en àrab i anglès) i el Centre d'Estudis Al-Jazeera. A causa de la mida de l'expansió del paisatge i els nous mitjans creats per les noves plataformes que entren en joc en la transmissió d'informació i la comunicació, ens embarquem en un projecte que anomenem Al-Jazeera amb múltiples plataformes (TV, Internet, telèfons mòbils i altres dispositius), i amb la nostra xarxa multicanal el nostre objectiu és ser capaços de parlar al públic i interactuar amb la gent mitjançant el lliurament de contingut en qualsevol lloc i en qualsevol moment, i que permeti connectar-se amb només un click a l'e-banc, e-pay, e-shop, i correu electrònic, e-comunicació, e-publicitat, distribuir correu, e-aprenentatge i la llista d'adaptació a les "eeee" que es va allargant a mesura que compartim, juguem, veiem, ens socialitzem, i així

successivament per a tots els aspectes de la vida diària. Això no és només per preservar el nostre paper com una xarxa de mitjans de comunicació a l'Orient Mitjà, sinó també per proporcionar un servei el més àmpliament possible pertinent a les necessitats dels nostres clients.

First of all I would like to thank The Journalists Association of Catalonia and the Mediterranean Observatory of Communication for inviting Aljazeera Network to this International Seminar and for the warm welcome and generosity we have received. It is also my honour and pleasure to represent Aljazeera in this Forum and meet with colleagues to exchange ideas and discuss such an increasingly important subject: the Right to Information and Communication, which is worthy of every effort to advance this basic of human rights as we live the consequences of the technological developments and advances made in the field of mass communications.

It was suggested to me to spend five to seven minutes on introducing my establishment and fifteen minutes on my presentation. This is a generous offer, but I shall try to be economical to allow more chance for question time.

A lot has been written about Aljazeera since its launch on 1 November 1996. Into a scene of wild and horrific landscape in the Middle east the *mother Channel* came into being. Wild and horrible when you think of what has

been happening in Palestine, Iraq, Algeria, Sudan, and other parts of the Arab World. It was a phenomenon with no precedent in Arab media history, distinguished and distinctive when compared with Arab state propaganda tools, and with famous channels of the long established international media. We set out to make a difference for the audience long dependent on non-Arab sources of information. To achieve this we made our Motto: “The Opinion and The Other Opinion” a commitment and a contract with audience. In tribal and totalitarian political systems of government there is the one and only opinion and that is of the regime or tribal leader. To give a platform for the Other Opinion by a medium of news and information from an Arab state, and a relatively small one in area and size of population, was going to be revolutionary.

Our commitment to the Motto impacted on all fronts: political and social, regional and international. The Channel proved to be a hit among Arab viewers in their homeland and abroad. In fact, our sponsor the Emir of Qatar, Sheikh Hamad Bin Khalifa Al Thani, has been the visionary behind establishing this Channel and has been supporting us financially and morally, and would continue to do so, he said, as long as we, as journalists, continued to do our job professionally.

From the beginning we had protests from regimes intolerant of the Other as we started to relay news in a way unknown before in the Arab media. Even in terms of style and vocabulary Aljazeera seemed to talk

differently. Honorific titles have disappeared when mentioning, addressing or referring to a monarch, president, prime minister or any other official contrary to what has been the case in local media. There was no His/Her majesty, excellency, eminence etc. Opposition figures and even Israeli politicians have been given equal time and opportunity to put their side of the story. Discussing taboo issues was the peak of daring and broke the mold of state oppressive hold on the sources of information. We stuck to journalistic principles of accuracy, balance and fairness which became part of our editorial standards equal to any other independent and professional international media. We applied these to our hourly news bulletins and our discussion programs which have been informative, penetrating and comprehensive whether about local, regional or international issues. With credibility established over a short period of time, these programs became a platform for public participation with live phone-ins and no censorship, not even a delay mechanism. We have occupied a unique position impacting on public opinion with an acquired role of a pan Arab channel for the masses but not speaking for any state, government or group.

Under the same principles we discussed emotive issues, from Palestine, Iraq, Sudan, Somalia, Algeria, and the Western Sahara to the rights of women and minority groups and even the dictatorial practices of Arab

regimes and the near absence of human rights in the majority of cases.

Having felt the heat of that impact, some governments countered by establishing satellite channels with programs similar to ours in format; but the substance was of lesser quality as they lacked the wide margin of freedom in which Aljazeera was operating.

The one Channel developed into a network: Aljazeera sports, Aljazeera Documentary, Aljazeera Direct, Aljazeera English, Aljazeera Centre for Training and Development, Aljazeera. Net (Arabic and English) and Aljazeera Centre for Studies. Because of our realization of the expanding extent of the New Media landscape created by the new platforms coming into play in delivering information and communication we embarked on a project we called AljazeEra with multi-platforms (TV, Internet, Mobile phones and other devices), and with our multi channel network we aim to be able to speak to audiences and to interact with people by delivering content anywhere and anytime and to connect to those who are enabled to click to e-bank, e-pay, e-shop, e-mail, e-communicate, e-advertise, e-publish, e-distribute, e-learn and the list of eees is lengthening all the time as we share, play, view, conference, socialize, and so on for every aspect of daily living. This is not only to preserve our role as a leading media network in the Middle east, but also to provide a service as comprehensively relevant as possible to the needs of our *customers*.

I hope that this brief was an informative introduction of Aljazeera's past and future thinking. Now I turn to our main subject with the hope that I shall not have talked too much in one stretch. This is not going to be an academic paper but a personal contemplation and reflection on the state of human rights including the right to information and communication within the Med Partnership.